

283. Dictee voor het personeel van het Provinciehuis in Hasselt

Communicatie

In een ver verleden was de postduif het communicatiemiddel bij uitstek.

Gewapend met een veer en zelfgebrouwen inkt schreef de jongeman met zijn pagekapsel een liefdesverklaring. Bij de indianen werd gebruikgemaakt van rooksignalen, terwijl sommige stammen de tamtam bespeelden.

In de middeleeuwen was het overschrijven van gekalligrafeerde manuscripten door in pijpen gehulde monniken een titanenwerk. Deze soevereine kopiisten hadden een engelengeduld. In de renaissanceperiode had men aandacht voor vernieuwing gebaseerd op de klassieke oudheid.

In de naoorlogse periode beleven de briefschrijvers piekmomenten. Ellenlange verhalen over ditjes-en-datjes worden heen en weer gestuurd. De getypte of zelfgeschreven brief wordt als het communicatiewalhalla in de sociaaleconomische wereld gehanteerd. Het leeuwenaandeel in deze brieven bestond uit cliché-uitdrukkingen.

Ten gevolge van de evolutie van de elektronica is er vandaag nog nauwelijks tijd voor socializen: vader zit laconiek aan de huiscomputer en leest zijn e-mails of gaat internetbankieren, moeder bekijkt in haar nieuwste deux-piècesje een dvd op een lcd-scherm, terwijl de in T-shirts geklede tieners gsm'en, msn'en, hun mp3-speler beluisteren en surfen op het internet. Anderen staren naar het tv-kanaal van de op reclame-inkomsten gedijende supercommerciële pulpzender, waar realityprogramma's en reallifesoaps dagelijkse kost zijn. Deze hokjesmentaliteit draagt niet bij tot een optimale communicatie.

Het geüpdatete gsm'etje dat te pas en te onpas gedownloade muziekjes laat horen, geeft enig elan aan de gepiercete jongeman, aan de in een feeëriek boerka gehulde moslima, aan het jonge meisje dat een glimp van haar getatoeëerde dijtje laat zien, aan de vrijberoepsbeoefenaar en zelfs aan de pro-Deadvocaat en de vice-eersteminister. Wie kan het zich nog permitteren om zonder dit financieel interessant minuscuul hebbedingetje de deur uit te gaan?

Vandaag heeft de e-mailcultuur op kousenvoeten een stylistische revolutie teweeggebracht; in kattebelletjes wordt naar elkaar ge-e-mailed in een taaltje dat je nog nauwelijks Nederlands kunt noemen. Jan en alleman tokkelt op een pc en met een simpele muisklik bereik je de hele wereld. Kant-en-klaarsoftwareprogramma's worden voor een habbekrats aangeboden. Maar wordt dankzij het apenstaartje niet te veel gecommuniceerd over larie en apekool? Behoed je voor al te veel gewauwel en laat een correct taalgebruik hoog in het vaandel staan!